

2694

2694

Boston

C

~~Mr. [unclear]~~

To Gooder Mag^r

Tractatus

De eis, et causalitatibus entis

Creati

Hic tractatus sex adnumerabilis disquisitiones. oritur 1° de ca. et causalitate in cois. 2° de ca. mati. 3° de ca. frati. 4° de ca. efficiente tam 1° quam 2°. 5° de ca. efficiente libera. 6° de ca. finali, et exemplari. eo nostro labore in illis explicandis intendit, ut breuitati gratior, et propere tractari consuleret, ut deamur.

Disputatio 1^a

De ca., et causalitate in communi.

Concinet quingenta capitula. in 1° quod sit qd et quod sit primum. in 2° quod sit ca. et quod sit quod sit. in 3° quod sit causalitas, et cum quod sit idem fieri. in 4° comparantur ca. cum effectibus quod prioritate, et nobilitate. in 5° comparantur ca. inter se quod causalitatem.

Quod sit qd et quod sit primum?

Cum in de fide ca. primum concinatur, ut supra dicendis gerbit. Secundum quod sit qd sit primum: hinc quod sit quod sit. Primum quod sit conceptum cois. hinc sic describitur a Phis. s. metaph. l. 1^a. c. 1° id intelligitur fieri, et aut cognoscitur. quod hinc in primum cognoscitur, et in primum rei. primum cognoscitur, et cois alij oppositio et quod aliquid a priori et a posteriori demonstratur. alio non dicitur primum completum, de quod ad lib. de Postor. dicitur. dicitur satis. Hinc est agendum, de primum rei.

Primum rei aliud est quod sit, aliud est quod accionis, quod sit

Et in hac Trinitate nō ē prius, aut posterius: q̄ ad vōim p̄ijū
 requiritur prioritas. *Op. dist. Min. in dīnas Personas n̄ dicitur pri-*
oritas durabilis causalitatis, aut p̄fectionis cont. Min. n̄ dicitur p̄iorita-
tas originis Neg. Min. O. Athan. sōt negat tam n̄ 2^a p̄ioritatem
ut optime explicat. Soat. in meth. d. 12. s. 1. n. 10. Vasy. p̄
q. 2. ar. 3. d. 1. 67. Instab. Et prius dicit aliquam p̄fectio-
nem, quam ēē posterius: sōt 3. dīna. Persona sōt v̄gles in p̄fectione: q̄
una sequit̄ ēē p̄iorē alia. Op. dist. Mai. ēē p̄ioris causalitatis dignit̄
aut durabilis dicit aliquam p̄fectionem, quam ēē posterius cont. Mai. ēē
p̄ioris origine. Neg. Mai. Nam hoc sōt dicit ēē unum ḡnerium ab-
terius, q̄t̄ tam v̄gles in p̄fectione stare p̄t.

Primum deīd̄ q̄e subdit in p̄rium increatum, et
 in p̄rium creatum. Primum increatum dicit in p̄rium ad intra, seu colatū,
 et in p̄rium ad extra, seu abstrūm. colatum aliud ē generans nempe Pa-
 ter et Filius: aliud spirans nempe Pater, et Filius et Spiritus Sancti: ab-
 strūm, et ad extra ē dignitas P. in creaturay. Primum creatum aliud ē
 p̄fectum, q̄t̄ s. p̄fectioe influio: aliud ē negūm, ut p̄rius fr̄i, q̄t̄
 dicitur, a q̄ incipit generis ipsius fr̄i.

Quar mo dicitur p̄rium in cor sic unum, anathym
 idē oīa p̄ria? *Dist. 1^a. Primum in cor sicut sumat nati p̄ce mali, q̄t̄*
et p̄rium: sicut facti p̄ria seu dicitur q̄t̄ p̄rium vales constituit in
1^a aut in ad 2^a. sicut demq̄ p̄fectioe n̄ p̄o ēē v̄trum ad oīa p̄ria
q̄t̄ facti q̄t̄ alia p̄ria mala sōt creata, alia increata, alia sōt dicitur
alia a alia. hinc sum p̄t facti virtus s. et p̄ria alia sōt creata, alia in
creata. demq̄ vales alia sōt vales, alia sōt vōis, ut p̄t, sōt adhuc
oīa nōt dicit v̄trum: p̄ct.

Dico 2^a. Primum increatum facti sumptum ad
 p̄rium ad intra, et ad p̄rium extra in aīe n̄ ē v̄trum. Nec sōt
 p̄rium increatum ad intra ad p̄rium generans, et spirans. Sicut
 ē q̄t̄ oīa hāc p̄ria sōt p̄ria dīna, sōt nulla p̄ria dīna conveniunt

ons, excludo. quia oris, et condicoes, que n̄ influunt, s̄ s̄ condicoes sine q̄q̄ cā influunt. Accipe uerbum influere in loco s̄i quo idem ualeat, atque dicitur esse abteri, non scilicet que accano dicitur cō cā efficienci. 3° in aliud - indicat eam debere influere, eē distum a se, quāram dependentiā, et causalitē.

Ob. 1°. Pater aeternus ē prius q̄ se influens ē in Filium, s̄i dicendum de Patre et Filio r̄i sp̄s Sancti, et tamen Pater n̄ ē cā Filij, nec Pater et Filius cā sp̄s Sancti, cum a Deo exleto ois r̄is causalit̄is, et dependentiā: q̄ defis cā redundat. Neg. consequ. q̄ dicitur Pater aeternus s̄i prius q̄ se influens ē in Filium, s̄i ē prius influens ē d̄rsum a se, q̄ coicad suam nec abtactem, q̄a in Filio ē eadem n̄o sine ulla dependentiā, atq̄ ab eo ei d̄em p̄rio cā defis.

Solutio. Pater aeternus influit eē distum re latiuum s. r̄olem Filiois, q̄ r̄ealt̄ distinguit: q̄ s̄at r̄i illius cōi comp̄ccio defis cā. Neg. d̄ict. an̄s Pater aeternus influit eē distum re latiuum r̄olem r̄is Neg. An̄s. Quis com. An̄s. q̄a q̄d p̄ se ē a Patre coicad Filio ē eē abtūm, p̄prio n̄. Quis d̄e Deo. et r̄is q̄ d̄ict̄ r̄is q̄ m̄m̄ p̄prio r̄is q̄o id ē in r̄ogenerare h̄m̄a in q̄ r̄is int̄d̄it̄ q̄m̄ n̄, r̄is r̄is p̄prio constitutiuā sup̄p̄i. In s̄is defis p̄prio ē cā ē prius q̄ se r̄i influens ē in aliud.

+ ad cons-
t̄icacn-
dam p̄-
sanam d̄i-
ctam

Ob. 2°. Verbum D. influit eē q̄ se r̄i in h̄m̄itē q̄ q̄i D. nec tamen n̄ ē cā illius, ut ē cōi s̄ d̄ict̄: q̄ defis cā in q̄a ē. Maij, q̄a, s̄ol̄ indiget q̄d̄e ostendit̄, q̄a n̄ h̄m̄a q̄ q̄i D. gendit̄ in suo ē a Verbo D.: s̄a n̄t aliud ē, aliq̄p̄ influeret q̄ se ē in aliud q̄m̄ illud aliud. s̄ib̄s in suo ē gendere: q̄ c̄t̄. Neg. Mai. ad p̄prioem dist. mai. n̄t̄ q̄i D. gendit̄ in suo ē a Verbo D. a p̄prio: et ant̄ r̄ Neg. Mai. gendit̄ conseqū et a p̄prio r̄i r̄i. Mai. Dependentiā r̄i a cā ē, ut ab aliq̄ ant̄, et a p̄prio, nam p̄-
um in suo p̄rio s̄m̄ q̄ prius; h̄m̄itas n̄o q̄ q̄i D. dependet a Verbo

+ h̄m̄a

aliud sit qm disposioes ma ad recipiendam fraim redduci ad eam mat.
 b. s. h. e. n. t. aliqm efficientiam sequere ad eam efficientem. Ead eam fratem
 aliam, si sit considerans qis infraio subum. Ca. obvia. v. obum iu
 poa & pot considerari qis mediante. Ipe concurrat ad eam, et sic ge
 ceat, ad eam efficientem, & qis e' mansura ams, et sic redduunt ab eam
 fratem, qm fraim significatiuam comparati imitaci: & deniq' ut alliciuot
 tem, et ita geinet ad eam fratem. Et utinet ad eam exemplatem
 suo li dicimus & ad eam efficientem, an ad fratem spectet.

Quae. 2. Vera huius disionis membra par
 tiaigent ueram roimca? & efficientem, matem, et finalem ee ppeie
 cas. ita oes coice. Sicutum e' qm illis comparat ppeie defio ca; qualis
 bo. n. praestat suis effectus ee diuisum a se quetum et realem inflatit
 a se desctum; efficiens ppeim malis y gasem, & unisim, finalis q me
 chophorizam, st eam in y realem motioem; Defrati e' maius dub.
 an sit uera ca. Si. n. fra subialis, ut alij ppebli defendunt pot
 ee ca ma, tum e' potis ppeie pat ueram roem ca; si eamen, et qm
 babilius, fra n'e ca ma n'e ppeie ca. Ipe qm si eet adhuc uera
 ca foret ru corrigi, st n'e. Ipe. hoc. qm fra dicitur composito ee
 diuisum a se; sa y suam inuicem concessum illud constituit, st
 ad ueram roem ca regeat qd coipit ee diuisum a se, ut ex dictis
 constat. Ipe. In si ppeie ee regeatse loquamur uera si tu
 coip qm, si minus ppeie quatuor.

Quae. 3. V' disio fiat in membra opposita, et int.
 Ope fieri in membra opposita frati n' mali. I' ppeie ostendit, qm
 ca frati in au' constituunt y diuisas fratres: efficiens. n. consti
 tuent q uirtutem uirtuam pducendi: malis q uirtutem ppeia
 recipiendi: fratris q uirtutem uiuendi: finalis q uirtutem ab
 licitandi; st hoc uirtutes, seu fratres si diuisa. I' frati, qm
 nunt. 2' pars ee ostendit, qm eadem no fra subialis pot
 ee fratris ru ma quem informat, aut composito qd constituit

mut 4

perseverat etas, et caeteris nequit exerceat quia, in aut, aut effi:
causas in rebus, et ad effectum adconsistit. Si qd consistat caulis
agendo, huiusmodi casu commutans dicitur.

2° dubi^o. Causas identificat cum ea, a
priori cum effi. Causa inia e causam identificat cum effi. Sim
runt ex caulis e dependencia, q quam effi recipit cum ee depen
dentia aia et dependencia si e in re dependente, cum; intinco
denominat: q caulis cum effi reali identificat. Constat qd est
in causalitate efficiens; Nam Deus ut vera ca efficiens p^{er} suam
solocem p^{er} dicitur creaturas, et hoc caulis n identificat cum Deo,
alioquin aliqd de novo intrinsecum Deo adveniret, qd e impossibi
le: qd e identificat cum creaturis.

Ob 1°. Contraria inia huiusmodi. Quodlib. 2. q
2. Dicitur, et dicitur s. meth. q. 4. ois causalitas e prior effi:
n g^o cum illis identificat. Ob huc consequi qd illa prioritas n g^o
eis, et in ia, qd dicitur qd minus cum effi dependente identificat,
ut cum suo t^{er}o t^{er}o e minus. Sublab. Alit^{er} e posterior sua realitate
q caulis n e minus t^{er}o p^{er} dicitur, siquidem e prior. Dicit^{ur} ois minus in p^{er}
ca mat^{er} e posterior sua realitate. Constat^{ur} h^{ic} minus in p^{er} in efficiens
suo suo illius causalitas e posterior sua realitate p^{er} dicitur h^{ic} qd. In
hoc caulis nunquam e posterior sua realitate, qd ab illo n dependet in
p^{er} ca mat^{er}, ut minus e dicitur p^{er} dicitur.

Ob 2°. An sit causalitas, qd p^{er} dicitur ubi sua substantiam
magis distinguit aia, qm ois p^{er} dicitur, et ois recipit reati in ia: qd
illius causalitas: p^{er} dicitur aliq caulis identificat cum ea. Probat^{ur} 2°
consequi qd aliq caulis identificat cum ia immo, qd ee ee e p^{er} dicitur cau
salitas h^{ic}. Consequi inia qd recipit ee p^{er} dicitur effi t^{er}o. Consequi cau
salitas n. Sol^{us} p^{er} dicitur g^o dicitur identificat in^o cum re causata. qd
identificat cum ea, id e g^o dicitur reo effi modal^{is} t^{er}o dicitur a
ca, et cum illa identificat.

Hæc 3^a ratio in creatis causalitas seu gduccio, q³ cā eff-
 sum gduccio, ut se hio in diuis gduccio, seu origo actiua, q³ Pater gduccio
 filium, et uterq³ Spiritus S. s³ origo actiua immo identificat^r cum per-
 sona gducente, et utcum gducca, ut coiter docent. S. S. J³ cā causalitas, in
 creatis nō in effū gduccio, s³ in cā gducente collocabit^r. A neg³ Mai.
 diuisa rāo ē, q³ gduccio in creatis ē dependentia: et consequenter debet
 identificari cum re dependente: gduccio uō in diuis nō ē dependentia,
 s³ mera gduccio: Unde actiua debet identificari cum persona gducente,
 q³is gduccia cum persona gducca.

Et rāo adhuc huius ē, q³ l³ cātas identificat^r cum effū s³ ab
 illo a se distinguit, ac q³ nō manet quædam entitas media ind³ cāim, et effūim.
 Unde nō obstat q³ q³ s³ diuisas hūidines spectet ad cāim, et effūim, et q³ res-
 picit cāim dicit^r cātas actiua, et denominet cāim, et dicat^r gduccia que
 respicit effūim, et denominet cāim, et origo actiua, nō ē q³ medi-
 um int³ diuisas personas, ut s³ diuisas hūidies gōit ad utramq³ personam, gdu-
 centem s. et gducciam spectare, s³ ē eadem cum re loc³ constructione pro-
 narum: un³ q³is actiua spectans ad personam gducentem debet coniungi
 cum illa identificata, et q³is gduccia constructionis personam gducciam
 cum illa identificata illi q³ debet.

Quid³ q³ cātas distinguit^r ab effū? Nō distingui-
 t^r rei modat^r. q³ s³ cātas ē dependentia, et dependentia distingui-
 t^r modat^r a re. dependentia, ut ut dicit^r ē in alijs nōis subiecta, obiecta.
 q³ Constat q³ multi effūs gmanent q³ q³ cātas in illis infue-
 re, ut q³ cātas in talore gduccio ab igne, ill³ rāo, et in alijs exemplis: q³
 cātas t³ ex nā rei ab effū distinguit^r, si q³dem ab illis separari q³ō. cātas
 uō cātas distinguit^r eo nō q³ effūs ab illis distinguit^r creati s. aut modat^r
 2^a dissociatione effūs, si q³dem cum effū cātas identificat^r.

C. A. P. 4^m

Comparant^r cātas cum effectibus q³ ad gducciam, et nobi-
 litatem?

et a ferviori cā instrati. 1^a pars A. in Log. Lib. 1° Post. c. 2.
 q. 2. ar. 6. eo qd. qd illa p^ofectio ferviori nō continet in cā appi-
 noce et p^ofectio s. eminentior, quam in effū. 2^a illam p^ofectio
 ē nobilior. 2^a pars A. 2^a phys. tra. 7. q. 1. n. 6. S. 2. p.
 qd ha cā agitur p^ofectio nō hinc sufficientem virtutem in
 d^ogmatum sumpta ad p^oducendum effū, s. una sit cum alia.
 Quid nēcessē ē qd continet p^ofectio sumpta cōm p^ofectio effū,
 s. sūis ē qd illam continet s. accipit.

Quod ad cā instrati facile p^ofer. qd ha nō p^oducit
 effū in virt^o p^ofectio cā, qd nō nēcessē ē instramentum cōtrō-
 lare cōm p^ofectio effū eo consequens p^ofectio ē illa ignobis-
 tima. p^o qd id p^ofectio exemplis. p^ofectio corporeum ē ignobilis
 p^ofectio p^ofectio s. qd ad quam instrati cōcurrit. itus B. nō
 p^ofectio nō ē ignobilior iustio B. signati, ad quam instrati cō-
 curreo.

Cā finalis alio nō nēcessē ē s. nobilior s. suo effū. S.
 tamen nō ordem finis sūt ult^o s. nō nobilior. ita Boet. d. 26. s. 2. n. 9.
 et Ab. citatus. 1^a pars qd qd cum finis sūt apphensus moveat nō opus
 ē nō continet p^ofectio aut eminentior effū, id ē s. s. accidit: elli-
 ciano nō hōc nobilissimas cā p^ofectio p^ofectio, et finis alios in p^ofectio s.
 timos. 2^a pars cō p^o qd s. nō ordem p^ofectio, ut id p^o p^ofectio alia
 deliquit s. p^ofectio p^ofectio si s. p^o p^ofectio. illi p^o p^ofectio
 p^ofectio, et bonis cō mō. nō p^ofectio, hoc ē, in p^o p^ofectio, nō
 in p^o p^ofectio

C. A. P. 8°

Comparantur cā in se qd causali tem?
 Comparamus cā cum effū qd p^ofectio, nunc comparamus
 ipsos eos in se, et ad invicem p^ofectio ē cā? Supp. c. quod